

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Névtelen levelek és irázzsakértés.

Írta: Székely Vladimír, államrendőrségi fogalmazó.

II.

A rágalmazó névtelen levelek hátterében, vagy éppen sárga homlokterében igen gyakran nő áll. A női becsületet szeretik különösen orvul meglepődési valósággal hajszaszerüen, s az áldozatnak előbb vagy utóbb nem marad más hátra, mint hogy a hatóság védelmét és segítségét vegye igénybe.

Az egész, a mi a nyomozónak, kiindulónak rendelkezésre áll, sokszor nem egyéb, mint egy csomó irás, akbábokom.

Ki írhatja, ki írhatta ezeket? Hol keresendő a szerző?

Legzélszerűbb, ha a nyomozást a sértettől, kezdjük. Mert az bizonyos, hogy nem jóbarát zudítja a megrágalmazottra az effajta irodalmi munkásságot... csak bosszút, ellenségeskedés lehet az indító ok. A sértett adhat csak nyomot arra nézve, hogy merre forduljunk kutatásainkban. Ki kell tehát ebből annak egész életrajzát szednünk, sorolja elő, kikkel tart fenn összeköttetéseket, kiket gondol jó barátának vagy ellenségének, mi az, a mi gyűlölséget, irigységet, bosszút kelthetett fel vele szemben másokban. Egy kis lélekleti megfigyeléssel mérlegelve az elmondottakat, igen hamar egynéhány fonál jut kezünkbe, melyeken elindulva, célhoz érhetünk.

Ha nőről van szó, úgy a szerelem világába eső érzések csomói előtt állapodjunk meg első sorban. A szerelem az, mely a legnemesebb érzéseket felkelti szunyadozásukból, de felfakasztja igen sokban azokat a sötét indulatokat is, melyeknek a feltékenység s visszautasítás a bugyogó forrása. Persze nem szabad másodsorban egy az ember életében nagy szerepet játszó gyarlóságról sem megfeledkezni, melynek magyarázata és oka egyszerűen a pletyka szennýarádatsa.

Ezen az uton a legrosszabb esetben is legalább a valószínű tettes nyomára juthatunk.

Ezek azok a nyomozások, melyeknek műnyelven *subjectiv* elemekből kell összetevődniök: azaz világosabban szólva a sértett saját világába, helyzetébe, körülményeibe kell elsősorban behatolnunk, hogy a névtelen piszkolódások rejtett helyét megvilágosítsa láthassuk.

Másképen kell hozzáfognunk a munkához, a hol a névtelen levél vádol — büncselekménnyel meggyanúsít valakit. Rágalom is lehet, de való is lehet az irás sora.

Teszem fel nagyon sűrűk azok a beküldött névtelen levelek, a mikor angyalcsinálásokra, magzatelhajtásokra figyelmeztetik a hatóságot. Sőt mondhatni, hogy a névtelen bejelentések között ezek a besugások talán a leggyakoribbak, és daczára annak, hogy sok egyszerűen rosszakaratan hazudozik, nagyrésze azonban viszont nem egy esetben e divatos bűnök egész szervezett szövetségéről rántotta le a leplet.

Tudjuk jól, hogy a két- vagy egygyermekrendszer ma nemcsak a francia és a szász fajtnál, hanem a legtöbbgyökerebb magyar vidékeken is elharapózott, s bizony nagyon sok helyütt akadnak doktorkodó javasasszonyok, bábák, a kik szívesen üzik az angyalcsinálás jól jövedelmező mesterségét.

De akadnak ennél is még sokkal komolyabb bűnesetek is. A hődmezóvásárhelyi méregkeverőkről is névtelen levél rántotta le a leplet, s hány hitves gyilkosságot fedezett fel névtelen levél.

Óvatosan csendben kell ilyen esetekben a bevezető nyomozásnak megindulni. *Puhatólás* legyen az a szó szoros értelemben. A gyanúsítottakon kívül, azok elkerülésével kell az első lépéseket megtenni, melyeket természetesen általánosságban sem lehet megjelölni, mert azokat mindig a helyzet válogatja.

A kezdet rendszerint már meg szokta jelölni, hogy komolyan veendő-e a névtelen bejelentés. Titokban és csendben kell összegyűjteni először a bizonyítékokat, s csak azután rácsapni a bűnösre vagy bűnösökre.

A zsaroló névtelen levelek dolgában követendő eljárás megint más. A levél tartalmából mindig kivehető, hogy a zsarolót a panaszosnak környezetében kell-e keresni, amolyan magánügy-jellegű-e ez — vagy hivatalos bűntevők szövetségéről van-e szó.

Itt ugyancsak a panaszos személyi körülményeivel igyekezzünk tisztába jönni, s tartunk szemlét amazok listája felett, a kikről, akár multjoknál, akár jellemük-nél fogva effajta bűnösségük feltételezhető.

Igyekezzünk egyezőval hasonlóképen a valószínű bűnös nyomára jutni.

Ezt megelőzőleg azonban minden egyes esetben, a mikor a nyomozás főcélja a névtelen levél írójának kinyomozása, figyeljünk a következőkre:

1. Nézzük meg a postabélyegét, mikor bélyegezték le, hol bélyegezték le, s mely postahivatalnál. A nagyobb városok postabélyegzője a postahivatal számát, a feladás időpontját is pontosan adja vissza.

Ha tudjuk, hol adták fel a névtelen levelet a mikor, ez már következtetésvonásokra ad alapot. Természetesen a panaszosnak is kell, hogy segítségünkre legyen. Ő tudja legjobban, hogy itt vagy amott melyik „jó-akarója” lakik, vagy szokott arra járni stb.

2. Vizsgáljuk meg alaposan a névtelen levél papírját. A papírból kicsi helyen — faluhelyen — a tettes is néha kinyomozható, mert maga a papír a tettes ellen bizonyítékként is szerepelhet, ha birtokában ugyanolyan alakú és minőségű papírt találunk. Minden papírkereskedő a papír után meg tudja mondani, mely gyárból való az, s milyen minőségű; ha meg netán gyárpapíron íródott a névtelen írás, annak különös alakja után — mint mondtunk — kicsi helyen nyomban kinyomozható, hogy ki vásárolta, kik vásárolják ép ezt a levélpapírt.

Mindezek — újból mondvá — részben arra valók, hogy a valószínű tettes kiderítésére vezessenek, részben, hogy ellene bizonyítékként szerepeltessek.

A legfontosabb aktus azonban akkor kezdődik, a mikor már a valószínű tettes nyomában vagyunk. Az természetesen többnyire tagad s más ut nem áll rendelkezésünkre, minthogy a névtelen levél *írásával* bizonyítsuk rá, hogy azt ő írta, vagy íratta. Ez már az írásszakértők dolga. De a míg az ügy odáig kerülhet, a csendőr sokszor jut abba a helyzetbe, hogy a nyomozásnak elsőrendű érdekénél fogva, maga-magának is már meg kell állapodnia abban, hogy csakugyan a gyanúsított írta-e a névtelen levelet, az ő kezeirása-e ez vagy sem?

Hogy a csendőr ebbeli szakértelmére néha mily szükség van a következő eset is élkénen mutatja.

János gazdát este felakasztva holtan lelta a szobában. Az ajtókilincsen lögött már eltorzult arccsal, mire rátaláltak. Az asztalon írás fekszik.

„Meguntam az életemet — szól az — megyek a más világra. A vagyon a feleségemé egészen. János.”

Alig hogy kitudódott az eset, az emberek sügni-bügni kezdtek. Sokan erősen csóválják a fejüket. A Pista béresgyereke hallgatnak, a ki váltig azt mondja, hogy az asszony leitatja a férjét s teljesen ittas állapotban ő maga kötötte fel a kilincsrre az öreget, ő látta a kerti ablakon át a barackfáról, a hová barackot ment lopni. Utána meg az asszony leült, s ő maga írta a bucsusorokat.

Ez természetesen a csendőrség tudomására jut. Az asszony azonban szörnyű haraggal tagad, s a Pista gyereket ott nyomban fel is képe. Mi a teendő? Meg kell állapítani, hogy a bucsuírás csakugyan János gazda kezétől ered-e? Ősse kell hasonlítani többi írásaival.

Igy válik a csendőr is hirtelen írásszakértővé, mert bizony itt nagyon hamar kell azt tisztába hozni, hogy gyilkosság vagy öngyilkosság forog-e fenn.

*

Az írásszakértő tudománya nehéz tudomány, de nem annyira, hogy az alapelemeit el ne sajátíthatnók egy

kis figyelemmel s gyakorlattal. Legalább annyiban, a mennyire nekünk erre nyomozásainkban okvetlen szükségünk van.

Ismeretes dolog, hogy az írás, az *írott betűk saját-sága* egészen hozzá van növe az emberhez. Mindenki csak úgy tud írni, a hogy tud, úgy ír, a hogy ír. Tudományos nyelven azt úgy nevezzük, hogy mindenki csak egyéniségének megfelelően ír.

„Nemcsak kézzel ír az ember — mondja egy grafologus, hanem agyfelejével is.”

Az írásban visszatükrözik az írónak egész egyénisége. A grafologusok ezt a tételt annyira viszik, hogy az ember írásából annak jellemére, kedélyére, érzés- és értelmi világára következtetnek.

Akárminnyire változtatni akarna valaki az írásán, mégis áttűt azon az a jelleg, a hogy ír. Vissza-visszatér az akkor is, ha valaki balkezevel ír, vagy lábujjai közé veszi a tollat.

Egy paraszt egy izben szomszédja vetésébe egy darab fával kinyomkodta ezt a szót:

„Bitang”

és buzavírágmagokat szórt a kitaposott nyomokba. Nyáron erősen kinőtt a buzavírágos szó. A kirendelt szakértő lefényképezte ezt az írást s ez tökéletesen megegyezett a haragos szomszéd kezeirásával.

A kézírás mindig egy s ugyanaz marad. Legfeljebb visszatükrözi az író hangulatát, s így árnyalatokban kisebb-nagyobb különbözések tűnnek fel, mintegy megmutatva, hogy az író nyugodt vagy izgatott, szomorú vagy vig volt-e.

Mik tehát azok a szempontok, melyek az írásösszehasonlításnál irányadók?

Mindenekelőtt az *összbenyomást* kell vizsgálat tárgyává tenni.

Nézzük meg először az *egyik* írást figyelmesen, próbáljuk magunkat mintegy a *karakterébe* beleélnünk: azután a *másik* írással ugyanigy vizsgálódjunk.

Talán azt mondhatná valaki, hogy ez már több, mint a mennyit egy nem szakértőtől kívánni lehet. Ez nem áll. Hisz a mindennapi életben is ugy cselekszünk, már ott is valamely kézírásat nem az egyes betűk formájából, hanem azoknak egymás után való sorakozásukban *összbenyomásuk*: azaz *karakterük* után ismerünk fel.

Ha például egy ismerőtől levél érkezik, elég egy pillantás s megismerjük a levél küldőjét. Ez a felismerés pedig nem azon alapszik, hogy a levél küldője ezt vagy azt a betűt hogy írja, hanem az írottak *összbenyomása* mondja meg ezt nekünk rögtön, ép ugy, a mint egy-egy embert is nem egyes testrészei, hanem egész külseje után ismerünk fel.

Az írás *karakterének* megítélése azonban nem elég. Azután tüzetesen kell összevetni az összehasonlítandó kézírásokat és a *betűk formájából, a szavak illetve a sorok egymáshoz való illeszkedésének mikéntjéből* kell következtetni.

Figyeljük meg: túlnyomólag gömbölyded vagy sarkos-

a betűvetés, milyen a betűk vastag iránya, hogy vannak feltéve az ékezetek, a vesszők, a pontok, mekkora az a *szög*, melyet az írássorok az egyenes vonallal képeznek (ferde írás, fel-lefelé menő írássorok). Különösen fontos az ékezetek, az *z*-re a pont téves. Vajon mikor tétetett az, rögtön az *i* kiírásánál, vagy már csak akkor, mikor a szó kiíratott, közvetlen az *i* fölé vagy sem? . . .

Megállapítandó azután, hogy a tollhegyet hogy tette a papírosra az író. Vajon az egyik írás erős vagy gyengébb tollhegyvezetést s nyomást mutat-e a másikkal szemben?

Lényeges még annak a megfigyelése, hogy hogyan van feltéve a dátum, milyen margót alkalmazozott az író, oldalt, jobbról, balról, lent, fent . . .

Mint érdekes példát itt elmondjuk, hogy a Dreyfuspörben hogy okadatolta meg Crépieux Jamin azt, hogy a híres borderó nem Dreyfus kezétől ered.

A borderóban tulnyomók a gömbölyded betűvetések egyenetlen vastagodásokkal. Dreyfus írásánál ellenben szembetűnő volt a sarkos betűvetés, tisztább volt s az írásjegyek alkalmazásában is pontosabb, grafologikusan: Dreyfus kézírása könnyen igazoló, de tartózkodó, zárközött erőlyes s makacs természetű vallott, ellenben a borderó írójának kézvonásai hamis, álnok, ingadozó s akaratnélküli jellemre mutattak.

A tudatos íráselefedítésre is mindez áll, a mit fennebb mondtunk. A kinek érdekében van, hogy írását felismerhetővé ne tegye, igyekszik azt elváltoztatni. Írde írását például állóra változtatja, vagy kicsi betűket ír, ha nagyokat szokott írni, görbe sorokat vet stb. . . de azért önkéntelenül visszatér a torzformán keresztül is ama jellegzetességekhez, melyekhez írása szokott.

Ép azért, ha hosszabb írás fekszik előttünk, úgy figyeljük meg a legjobban az utolsó oldalt. A végén az író mindig belemelegszik írásába, s öntudatlanul visszatér közben eredeti írásmódorához.

Igy a nem szakértő is bizonyos gyakorlatra s készsütségre tehet szert az írászakértés terén, melyet alkalomadtán nyomozásaiban kitűnően felhasználhat. Mert az írászakértő nem áll rögtön kéznél.

Az igazi nyomozónak legalább hozzávetőleg mindenhez kell értenie, meg azokhoz a vizsgálódásokhoz is, melyek különben — pápázemes szaktudósok dolga és tudása.

A gyilkos.

Irta: Némethy Ferencz, csendőrszázados.

A 80-as évek vége felé történt, a kies fekvésű Krassó-Szörény megye erdővel borított vadregényes vidékén, midőn hírül hozták, hogy az ottani uradalom erdőkerülője immár ötöd napja eltűnt s aggódo hitvese sirva adott kifejezést abbéli gyanújának, hogy alighanem hivatásának lett áldozata.

Rögtön megkezdődött a keresés, szélt fogott egy csomó ember, végig a bérczek gerincein, keresztül a mély völgyek fenekén, a bérczről-bérczre, völgyről-völgybe és

még az éjjel megérkezett a staféta a szomoru hírrel, hogy szegény Barbu Juont megtalálták a Bányabérczen keresztül lőtt mellel, egy terebélyes tölgyfa tövében elterülve, halva.

Az aggódo hitves sejtelmé tehát valóvá vált.

Megkezdődött ezután a nyomozás, az emberi fenevad keresése, mely nem szűnik meg soha a saját fáját pusztítani

A helyszínére való gyors odajutathatás céljábólh az amarusan előkerített parasztkocsiába ülve, sietve haladtunk fel körül-köre, bérczről völgybe patakok medrén, rohanó kristálytisza vízben, mely párolgott a melegségtől, majd befagyott láposokon, hol elcsuszka egymásután bukkantak el a lovak, a Bányabércz felé, hol a löcsbe, hol egymásba kapaszkodva, nehogy kibukjunk a kocsiból, míg csak egyszer megáll a kocsi és a kocsi hátrafelé szölvá jelent, hogy: "elfogyott már az ut."

Ez annyit tett, hogy le kell szállni, mit meg is eslekedtünk és bevárva kísérőinket, megindultunk a tett helye irányában, mindig feljebb zuzmarás lombok, hótól síkos palaközetek között egészen odáig, hol a szomszéd bércz összesimulása, a bányabérczcel egy kis völgyet képezett s ennek közepén egy elhamvad tűzhelyhez közel, a hónál fehérebb és hidegebb arccsal feküdt a hajdan dölözeg ember merev nyugodtsággal, azzal a hideg csendességgel, melylyel a halottak minden különbség nélkül nyugodni szoktak. Mindenki sápadtan merev szemekkel állott helyén s a halott nyugalma csendet varázsolt maga körül.

A halál tiszteletét és megálázást követel mindenkitől, parancsszó nélkül is lekerültek a kalapok a fejeikről s az erdő magányában, Isten templomában, néma fohász szállt fel az egek urához a szerencsétlenül járt erdőkerülő lelki üdvösségéért.

A megilletődést azonban a szolgálati buzgalom váltotta fel, előtérbe lépett a kérdés: ki lehet a tettes?

Kezdetét vette tehát az eljárás, mit hivatalos műszóval bűnelőnyomozatnak neveznek.

Megjelölni a holttest fekhelyének irányát, megvizsgálni a hullán lévő öltönyök darabjait kívül, belül, nines-e rajtok valami jel s nines-e bennük valami tárgy, mely alapul szolgálhatna a vizsgálatnak. Kismítani az összezsugorodott fagyos tenyért, hajszál vagy öltöny foszlány nem rejlik-e bennök? Felgombolni az öltönyöket, megvizsgálni a golyók okozta részt, a löcsbe illesztetni az ujjakat, megmérni a sebek egymástól távolságát, kikutatni azok mélységét, leltározni a holtnál talált apróságokat, zsebkéstől az utolsó fillérig s más efféle szörnyűségeket, ideg pusztító munkát végezni, melyek megállítják a szív verését s hideg borzadályl töltik el a közvetlen szemlélőt és undorral árasztják el a vele foglalkozót.

Pedig ez nem ritkaság; sokszor megesis ez derék csendőreinkkel, kik soha nem eléggé méltányoltató és soha aránylag dusan nem díjazható foglalkozásukat a társadalom biztonsága érdekében, saját életük rövidítése

mellett, annak elkeserítésével elfanyarításával kénytelenek üzni napról-napra, évről-évre; förtelmet, iszonyatot és undort kutatva; bünt, borzalmat és nyomorúságot találva.

Önfeláldozás és hivatás kell azon szolgálathoz, melynek a csendőr magát szentelte, mert különben hamar megunja azt és működése meddő marad.

De térjünk csak vissza esetünkhez.

A hullavizsgálat után megindultunk azon a nyomon, melyet a meggyilkolt utójára taposott.

A gyilkosság színhelyén, a tűzhely körül néhány száz négyyszögöl térségen már verőfényes oldala volt a völgynek, ott a gyorsan felmelegedő pala között, a tiszta téli napközben elolvastotta a hőlepet, s emiatt nem volt kivethető az, vajjon egészen a tűzhelyig vezetett a nyom, vagy még innen szakadt meg. A tűzhelytől pedig le a völgyfenéig egészen ki a furt hegyi ösvényig nem volt már semmi hó csak a tulsó bérc árnyék oldalán, lábnyom épügy nem volt felfedezhető, mint az uton, mely sima volt mindenfelé, behintve azon meszporral, melyet a rajtok járó meszes szekerek hagytak.

Tovább kutatva azon a talajon, melyet hó fedett, zsigerei találtattak egy özne, mellette egy keskeny sarkos csizma éles lenyomata és egy széles boeskor alak-talan csapásai, távolabbra körbe futó keskeny róka nyomok.

Az elhamvadtt tűzhely körül néhány véresepp és néhány őszsőr s a tüztől felengedett talajban, négy egymástól egyenlő távolságra négyyszögbe eső kised lyuk, olyan mintha azt valaki hüvelyk ujjával nyomta volna oda le.

A löfegyver a holttesttől mintegy 30 lépésre feküdt egyenletes vonalban, épen töltött állapotban, zárt kaskal.

A löszertartó tárgyak két kis bőrzacskóban meg voltak ugyan, de tartalmuk hiányzott s a kerülő nagy bőrtarisznájába voltak bedobva.

Ennyi volt az egész; ügyes nyomozónak elég, hogy megtalálja a kivezető utat, a fonalat, mely a tettesek felfedezésére vezethet.

Mert mit lehetett a helyszínén látottakból következtetni?

Azt, hogy gyilkosság történt, hogy a tettesek orvadászok lehettek, még pedig hárman, kettő pár, egy intelligensebb egyén, kik özet löttek, melyet magukkal vittek. Az erdőkerülőt akkor lötték le, midőn ez őket tetten érte a kizsigérelésnél s a hullát löporától megfosztva hagyták hátra.

Ezen feltevést különféle jelek bizonyították.

Kétségtelen volt, hogy az erdőkerülő a vadorzók csapásán jutott azon helyig, hol meggyilkolva találtatott. Az orvadászok őt előbb vehették észre, mert különben védekezett volna, de hát mielőtt fegyverét használhatta volna, szívén találva rogyott össze.

A hulla helyzetéből — balkéz és láb kinyújtva, jobb kéz és láb összehuzva — következtetni lehetett azt,

hogy az erdőkerülő igenis gondolt önvédelemre, de ellenfelei megelőzték őt.

A zsigerek, az elhullott szőr és a visszahagyott egér nagyságu kifejlett őz magzat után ítélve, az orvadászok által lött vad egy kifejlett vembes őz suta volt.

De hát merre menekülhettek el a tettesek?

A helyszínéről több ut vezetett felfelé és lefelé.

A nyomokat keresve egyszerre a hegynék felvezető uton vérnyomok látszóttak, melyekről az egyik segélyül jött erdőkerülő azt állította, hogy az őzvér.

De hát hogy került az a vér oda?

Nagyon könnyű azt magyarázni, nincsen abban semmi csoda.

Az orvadászok a vadat elvitték. A fagyos őz az emberi test melegtől kezd felengedni, felfelé menve sűrűbbek a vérnyomok, a völgynek le ritkábbak.

Amint fűt a kemence, úgy olvad a vér is — felfelé melegebb a járás, mint lefelé.

Meg volt tehát a nyom, melyen a vadorzók haladtak s ezzel kézbe volt adva a vezérfonal a gyilkosok fel-találására is.

Jó három mértföldnyire erős gyaloglás után, az emberi szemnek alig felfedezhető vezérvonalakon érkezünk be Lunkány faluba, hol a vérnyomok egy házaeska előtt egyszerre csak elvesztek.

A háza egy cézgtábla volt kitéve ezen felirással: Czintye Péter cipész.

A községi bíró kikerdeztetvén a gyanúsított cipész felől, mint az ilyen községi bírák rendszeren tenni szokták, se jót, se rosszat nem tudott róla mondani.

Az egyenes kérdések kikerülésével mindent mást beszélt, csak azt nem, ami a dogra tartozott.

Miért is csinálna ő magának ellenséget egy már megholt emberért?

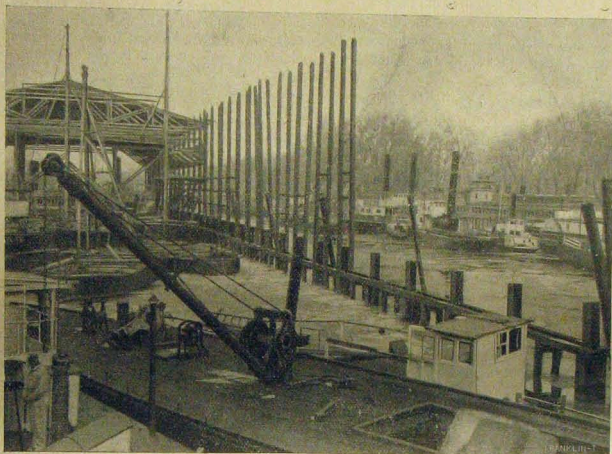
Meg aztán minek is üldözik a szegény embert, ha nyúlászik, vagy özet fog, hiszen az Isten adta azt, nem úgy tenyésztik s abrakolják: mire való az a pogány kegyetlenség, hogy még ezért is hercze-hurczolják a szegény embert.

Hogy a kerülőt meglőtték; de hát hogyan lötték volna meg, mikor különben az is meglöthette volna őket; már pedig Isten parancsolatja szerint minden embernek a saját élete a legbecesebb, azt őrizni és oltalmazni köteles és a kerülő minnek is jött elibök; még ha ezek keresték volna fel őt, de hiszen a kerülő üldözte emezeket.

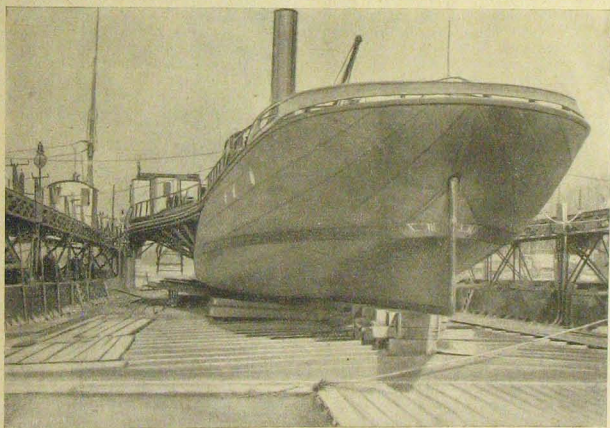
Igy gondolkozhatott a bíró. Ez a paraszt filozófia különben nagyon is általános Magyarországon, hol a tulajdon jog tiszteltétől még messze állunk.

A községi előjáróktól tehát kevés támogatás lévén várható, a cipész megidézettét a község házához, de természetesen tagadtott. Sem ösmerőse, sem cimborája nincs, a vidéket sem ismeri, puskája sohasem volt, nyulat nem lött, őzt nem is látott életében, a mestersége után lát, abból él nagy keservesen.

Igen ám, de a házmozgás fellebbentette a titkot, mert

Javitó műhely.

Vizrebocsájtásra kész hajó.

találtak ott egy egyesöví puskát, löszert, meg aztán cseréptáiban négy db. nyulmáját és egy hátsó özlábat. De hát kiderült az is, hogy néhány napra a gyilkosság után özet adott el 4 frtért.

A bizonyítékok sulya alatt a cipész megnevezte két társát és bevallotta, hogy a kerülő hármukat tetten érte, midőn a tüznél melegedtek.

Midőn be akarta őket kisérni, ő cölba kapta, rásütötte fegyverét, mire összeesett és jajszó nélkül szörnyet halt.

A puskát el akarták venni, de aztán visszatették a földre, csak a puskaport és a seréteket rabolták el.

Igy végződött egy vadászás, melynek egy emberélet lett aldozata. A szegény özevgy és családja elvesztette kenyérkeresőjét, az egész család, mely addig boldogan megelégedetten élt kicsi fészékében, a nyomorba taszított, mert az uradalom által adott nyugdíj, nem igen fedezte a szükségleteket, a három tettes pedig börtönbe került, hol az egyik a lelkiösmeret mardosása folytán, még a vizsgálat ideje alatt a börtön ablakának rácsára akasztotta fel magát, ekként engesztelvén ki a végzet egy könnyelműen kioltott életért.

ÁLTALÁNOS ISMERETEK.

A francia-angol tengeralatti alagút.

Az angol parlament legutóbbi ülészakának befejezése előtt az angol kormány törvényjavaslatot terjesztett elő a La Manche-csatorna alatt tervezett vasúti alagút építéséről. A katonai és gazdasági szempontokból egyaránt fontos javaslatnak, melyet egy angol társaság dolgozott ki, számos pártolója, de talán több ellensége akadt, és az angol sajtóban is élénken vitatják a terv mellett és ellene szóló érveket.

Az alagút építésének terv nem mai keletű. Már a múlt század nyolczvanas éveinek elején fölmerült és már akkor is magára vonta a közvélemény figyelmét.

Az alagút, a melynek Calais és Dover városok után a Caldover Tube nevet szánták, a javaslat szerint, a Dover-től négy kilométernyire nyugatra fekvő Hougham és a Calais-tól hét kilométernyire nyugatra fekvő Sangatte községek között épülne. Tenger alatti részét 44-5 kilométerre s a szárazföldi síklakat beleszámitva, egész hosszát kerekesház 60 kilométerre tervezik. A villamossal hajtott, világított és szellőztetett vonatok két-két sínparallal ellátott, két egymással párhuzamos alagútban közlekednének. A villamos erőállomásokat az alagút két végő pontjánál akarják telepíteni.

Az építésre 372 millió korona szükséges; a költségek felét Angliának, másik felét Franciaországának kellene viselnie. A befektetett tőke a személy- és teherforgalom bevételeiből körülbelül 4 százalékot kamatozna. Az óriási munkát tíz év alatt fejeznék be. A törvényjavaslat kifejti azt is, hogy az alagút megépítése után, az európai szárazföldtől eddig elzárt Anglia biztonságos csökkenne s ezért az e tekintetben szükséges rendszabályokat az angol hadsereg tanácsának kell megállapítania.

A nyolczvanas évek elején észközlött próbafurások után itelve, az alagút krétaközetén át és olyan mélyen

vezetne, hogy az építés alatt a víz behatolása úgyszólván kizártnak látszik.

A terv megvalósítása előtt szükséges pontosabb méréseket még nem hajtották végre, s így természetesen az építés részletei (az alagút iránya, mélysége, stb.) még változhatnak. Az alagútépítés technikájának rendkívüli előrehaladását tekintve, mégis biztosan remélhető, hogy a hatalmas terv megvalósítása elé, legalább a mi a műszaki kivitelét illeti, nem gördülnek majd leküzdhetetlen akadályok.

Amde angol részről az alagút építésének tervét, az ország biztonságának szempontjából is megvizsgálták s a vizsgálat eredménye Anglia számítói fiait gondolkodásba ejtette.

Előtérbe toltak a kérdés, vajjon az alagút megépítése esetén nem fenyegeti-e Angliát az idegen betörés veszedelem?

Az angol szárazföldi hadsereg jelenlegi szervezetét és állapotát tekintve, ez a lehetőség nincs kizárva. Hadserejüket zsoldosokból egészítik ki, a kiknek nagy része a nép kevésbé megbízható embereiből kerül ki.

Az évenként besorozott negyvenötezer ember harmad-része tizenhét-tizenkilenc éves ifjú, a kik hadi szolgálatra még nem alkalmasak, mert előbb két-három év szükséges, míg a katonasorba beletörődnek. A hadseregben igen gyakoriak a szökések; átlag évente minden száz emberből tíz megugrik; a fegyelem nem valami nagy.

Angliában egyelőre csak az aldershoti parancsnoksága alá sorolt katonák vannak elég jól kiképezve s némileg biztosan csupán a hozzá tartozó tizenkét-tizenötezer emberre lehet számítani.

Az angol tiszték a a kitünően fizetett altisztek jóságá e bajon nem sokat segít.

Ha mindehhez még hozzáveszszük a hadsereghez tartozó ir zsoldosoknak az angol faj iránt táplált gyűlöletét, akkor az angol hadsereg hadakozásra való alkalmasságába vetett bizalom nem lehet nagy.

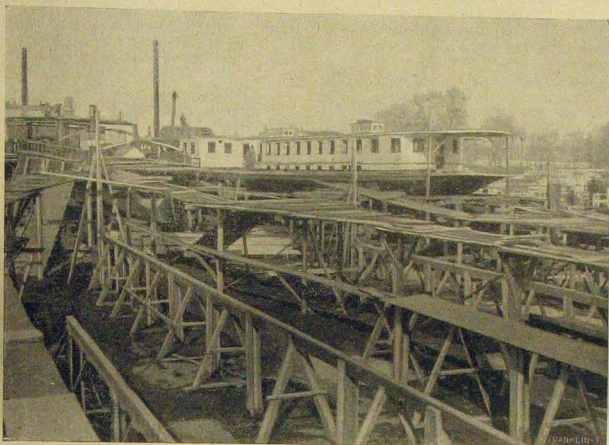
Ilyen viszonyok között nem lehet csodálni, hogy az angol szárazföldi hadsereg tisztjei a hadsereg mai állapota mellett nem bíznak abban, hogy zsoldosokkal az alagút kijáratát alkalomadtán sikeresen megvédelmezhetnék, sőt a tervezett alagútban oly utat látnak, melyen át az egyik ellenséges hadtest a másik után lephetné el az angol szigetbirodalmat.

A hajóhad képviselői természetesen már kezdettől fogva küzdenek a terv ellen, mert jelenleg Anglia egyedül megközelítő utjának a tengernek föltétlen urai.

Azok, a kik Angliában a terv megvalósítására törekednek, a katonai részről fölhozott argumentumokkal szemben azt hangoztatják, hogy az alagút elzárására és eltorlaszolására szükség esetén előre elkészített technikai eszközökkel lehetne gondoskodni; a végső esetben vízzel való elárasztás vagy elrombolás által is meg lehetne akadályozni az ellenség betörését. Ajánlottak nehezebb ügyekkel felszerelt ütegszancok építését a kijárat elé és sok más hasonló.

Mindezek alkalmazásának első föltétele a megbízható személyzet. Béke idején, a mikor az ajánlott védelmi eszközök és biztonsági rendszabályok kipróbálása ki van zárva, a készülékek könnyen megrongálódnak, a személyzet közömbössé válik, és oly ellenséggel szemben, a mely ért ahhoz, hogy az alagútát már békében hatalmába kerítse, még a legjobb műszaki eszközök is könnyen eredménytelenek.

Az orosz-japán háborúban is megtörtént, hogy a japánok 1904 február 9-én Port-Artur előtt torpedókkal

Hajóépítő állványok.

Hajók az óbudai hajógyárban.

romba lőttek három büszke orosz páncélos hajót még a hadüzenet előtt.

A tervezett alagút katonai szempontból oly rendkívül fontos, hogy Anglia ellenségei semmi ravaszságtól sem riadnának vissza és a meglepetés minden eszköztől használnák, mikor arról van szó, hogy idejekorán hatalmasak kerítsék.

Ha Anglia, a szárazföldi hatalmakéhoz hasonló néphadseregrel és így módon a kellő eszközökkel rendelkezik, hogy az országba törő ellenséget tulerővel fogadja, akkor az alagút nem volna rája nézve veszedelmes és gondolkodás nélkül kátrázhatná azt a mérhetetlen gazdasági hasznát, a melyet ilyen — az európai szárazfölddel való közvetlen összeköttetés kínál.

Azonban ebben a kérdésben — első sorban az ország biztonságáról lévén szó — az utolsó szót a hadsereg tanácsa fogja kimondani; a hatalmas terv megvalósításának hasznát a fölsorolt katonai szempontokkal egybevetve, nincsen kizárva, hogy a hadseregtanács az alagút megépítését az általános védőtelenség életelképeltetésének föltételéhez köti; ebben — az esetben pedig több mint valószínű, hogy az angol parlament az országának jelenlegi tengerővezte biztonságát többre fogja becsülni a Franciaországgal való közvetlen összeköttetésénél.

Az alagútert még kemény harcra várják majd, de alig lehet, hogy ez a harc a nagy terv javára dőlné el.

KÉPEINKHEZ.

Az óbudaí hajógyár.

Óbuda felső részén, a Margitsziget felső csúcsával szemben terül el a hatalmas ipartelep, melyet képeink ábrázolnak. Az óbudaí hajógyár az ország egyik legnagyobb gyártelpe, mely több ezer munkást foglalkoztat. Hatalmas, nagyméretű kereskedelmi és szállítóhajók készülnek itt és a használatban sérülést vagy rongálást szenvedett hajók itt helyezettnek újból használható állapotba. A Duna hullámain számos hajó szeli, mely ezen a telepen épült fel és innen tette meg első vízi útját. A telepen a munka alig szünetel, a sürgős-forgas, a gépek kattolása, a hatalmas porolyók kongása, a kúrtok zugó-buzgó hangja állandó, szinte kezdett és vég nélküli. A ki teheti ne mulassza el az alkalmat ennek a telepnek a megtekintésére; mert a mit itt lát, az nemesak szemgyönyörködtető, de tanul-ságos is.

HIREK.

A VIII. számú csendőrkürelti parancsnokság felállítására. A három új kürelt felállításáról szóló 1903. évi VII. törvényzikk alapján a brassói VII. számú csendőrkürelti parancsnokság kivül immár a VIII. is felállított a szolgálati működését Hajdu, Bihar, Békés, Szabolcs, Szatmár és Arad-megyékre kiterjedőleg Debreczen székhellyel 1907. évi május hó 1-én, tolcsvai Nagy Gábor ezredes, csendőrkürelti parancsnok parancsnoklása alatt megkezdte. Ezen új kürelti parancsnokság, melynek hat szárnyparancsnoksága van, a III. és IV. számú csendőrküreltekből hasitatott ki.

Pótszárnyak felállítása. Az 1907. évi állami költségvetésről szóló 1907. évi IX. törvényzikk értelmében minden csendőrkürelt székhelyén egy pót-szárnyparancsnokság volt felállítandó. Ezen pót-szárnyparancsnokságok működésüket folyó évi május hó 1-én megkezdették. A pót-szárnyparancsnokságok rendeltetése a törzs székhelyére bevonuló próbacsendőrk, altiszti iskolások, általában a tanosztály és a törzsbeli altisztek, valamint a tartaléklegénység elnevezése, a legénység fel- és leszerelése és a kürelt legénységének ruházati és szerelvényi cikkeivel való ellátása. Rendeltetésénél fogva tehát önálló számadó testet képez. Parancsnoka egy I. osztályú százados, van számvivő tisztje és három törzsmester segédmunkása. Az illetékes tényezőknek ezen intézkedésével egy régen érzett hiány nyert eloszlást, a mennyiben minden kürelt tartaléklegénységgel fog rendelkezni és összpontosítások alkalmával nem kell a legénységnek egyes örsökről való elvezénylésével az örsök tevékenységét bénítani.

Új tisztí alosztályok felállítása. A folyó évi május hó 1-ével Tordán, Segesváron, Egerben és Lőcsén szárnyparancsnokságok, Temeskubinban, Nyitrán, Nagyszébenben, Miskolczen, Eperjesen, Zombolyán, Kiskunfélegyházán és Kézdivásárhelyen pedig új szakaszparancsnokságok állítottak fel.

Garázdalkodó katonák. Tolna községben május 2-án éjjel az ottan állomásozó 12. dicsás ezred három katonája a bordélyházban garázdalkodni kezdett, s midőn a községi rendőrök rendet akartak csinálni, ezeket megtámadták s közülök kettőt karddal és késsel megsebesítettek. A rendőrök segítségére siető Rudolf Rikárd őrmester és Bellai József próbacsendőrből állott járőr elől a katonák a konyhába menekültek, ott a lámpát eloltották s az őrmester felszólítására magukat megadni vonakodtak. Az őrmester a konyhába akart hatolni, mire a katonák kardjukkal vagdalkozni kezdtek. Az őrmester is kardot rántott s az egyik katonát súlyosan, a másikat könnyen megsebesítette, aztán pedig mindhármat letartóztatva, előjáró parancsnokságuknak átadta.

Sztrájkok. A bárbányai bányatelepen dolgozó munkások között sztrájkmozgalom indult meg, sőt a munkások szetszörtán sztrájkba is léptek. A mozgalom titokban fejlődött a felőrök és ércfejtők közreműködésével, ugyannyira, hogy annak mindezt ideig semmi előjele sem mutatkozott. A bányamunkások részéről esetleg elkövetendő törvényellenes cselekményeknek idejekorán való megakadályozása céljából Mihály Károly főhadnagy, brádi szakaszparancsnok vezénylete alatt a helyszínerre 48 főnyi legénység vezényeltetett. — Az oláhlapos-bányai kinstári bányamunkások, mintegy 250-en, magasabb bér kieszközölése végett május 2-án a munkát beszüntetve, sztrájkba léptek. A bányafőnökség a tárgyalásokat megindította, a rend föntartására kellő számú csendőrségi erő összpontosított. — Ullő és Monor közt dolgozó 132 magyar államvasúti pályamunkás május 3-án a munkát magasabb bér kieszközölése végett beszüntette, mire a kobányai pályamérnök a munkások járandóságait kifizette és őket a munkából elbocsátotta. Zavargás nem fordult elő.

Találkozó. Csiky István őrsvezető, felkéri azon bajtársait, kik vele az 1901–1902-ik évben Szekesfehérvártól az altiszti tanfolyamot végeztek, hogy a meghatározott napon, a menyiben szolgálatilag akadályozva nem volnának, Szekesfehérvártól összejönni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

A nyelvek régisége. A fáradhatatlan kutatások révén már számos nagyfotosságu dologról föl tudták lebbeníteni a fát; de ha a tudósokat a felől kérdezzük meg, hogy mikor képződtek a régi nyelvek: ószintén be kell vallaniok, hogy azt az időt biztosan meghatározni nem tudják. A geologia segítségével megközelítőleg meghatározták, hogy néhány árja-nyelv, mint az indiai szanszkrit, a médiai zend, Kr. e. kétezzer évvel már tökéletes volt, költészetük pedig kiváló. E nyelvek tökéletesedését nyomon követte a görög. Ha már most azt kérdezzük, mennyi időnek kellett elfolyjni, míg az árból több különféle nyelv képződött, mint a szanszkrit és görög, a latin és a görög, ismét csak a geológiára támaszkodva azt felelhetjük, hogy ama csekély különbség létrejöttére, mely a franczia és az olasz nyelv között van, a legkisebb idő legalább is ezer esztendő. Az árja nyelv hat felé oszlására (kelta, teuton, szláv, görög, latin és indon) hozzávetőleg tízezer esztendő kellett.

Emlékező tehetség. Rendkívül nagy emlékező tehetségu ember volt a 18. században élt Magliabecchi firenzei könyvtáros. Az egyszer átvlasott könyv tartalmát el tudta mondani s képes volt még esetleg a lapszámot is megjölni, ha egyes részekre hivatkozás történt. Egy ízben kézirat vesztett el, a melyet emlékezet után újra leírt; a mikor az eltévedt kéziratot megtalálták, kitűnt, hogy a két szöveg teljesen egyezik. Niebuhr német történetíró szintén mindent megtartott emlékezetében, a mit olvasott; egyszer pusztá emlékezetéből írt le egy terjedelmes, elveszett számadást. Híres volt Johnson dr. Burke, Brassai Sámuel, a nemrég meghalt magyar tudós, Grotius, Pascal, Mezzofanti olasz biboros emlékező tehetségéről. Leibnitz és Euler az egész Aeneist el tudták könyv nélkül mondani. Themistokles-ről írja a történelem, hogy Athén husz ezer polgárát mind névről ismerte. Cyrus pedig több százezernyi főből álló hadseregének minden egyes katonáját ismerte.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

F. örsvezető. Habár nem valami hízelgő az a nyilatkozat, véleményünk szerint becslésértő kifejezés nem tartalmaz.

T. M. őteli ki. A folyamodványok és mellékleteik szabály-szerű béglyéggel látnak el. Ez alól csak az igazolványos altisztek kérvényei képeznek kivételt, ugyanis az 1873. II. tcz. 18. §-a értelmében az igazolványos altiszteknek úgy folyamodványaik, mint azok mellékletei béglyementesek.

Sz. L. A nyomozást alkalmilag közölni fogjuk, azonban a fényképet nem használhatjuk és annak visszaküldése iránt intézkedünk.

A. L. ez. örsvezető. 1. Lovasítását szolgálati uton kérheti. 2. A dolog nem éppen úgy tervezetik; van valami a dologban, de minden erre vonatkozó nyilatkozat idelőlti volna.

V. J. Gilyáni János tanár lakása, Budapest, Izabella-u. 2. sz. Érdeklődő. A huzás még nem volt meg. Junius 2-ára lett elhalasztva.

E. T. ez. örsvezető. Kérdései szolgálati ügyeket érintenek s ezekre nem válaszolunk.

Deltold. Tulajdon elleni kihágást képez, feltéve, ha a lopás nem betörés vagy bemászás útján történt.

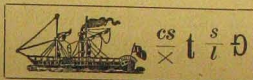
H. J. esendőr. Beszámítható szolgálati ideje csak a csapathoz történt bevonulásának napjától számítódik.

F. L. Felvidéki esendőr. Tudtukkal sehol sinesen tiltva. 2. Bármelyik körletől megősihet, ha az "előírt száalék nincsen betöltve és az engedélyre minden tekintetben ördemes. 3. Nincs eltörölve. 4. Bármelyik könyvkereskedésben. 5. A körletit parancsnokságtól őrmegterítés ellenében kérheti szolgálati uton.

P. P. örsvezető. Folyamodhatik, de kinevezése esetén csak szolgálati kötelezettségének leteltével foglalhatja el új állását. A kérvényhez legfeljebb az igényjogosultsági igazolványát, vagy annak másolatát kell csatolni. Ha pedig még nincs igazolvány-úgy legutolsó iskolai bizonyítványát csatolja. A többi szükséges okmányokkal az előjáró parancsnokságok szerelik fel a kérvényt.

FEJTÖRÖK.

Betűrejtvény.

Szótalány.

Az isten teremtenéne,
Nem mondom ki nevét,
Mert láthat az eget,
Ki folyítja szemét.

Reggel semmi gondja mégis négy lábón jár!

Délben sokat fátad és
Sok a gondja, baja,
Még sem szürke, sem fehér;
Rendben van a haja.

S ekkor már öklime csak két lábón jár:

De el jó az alkonyat,
Utána az este, —
És ekkor már örszörtöt,
Megroskadt a teste.

De már nem két lábón, hanem háromon jár!

Számrejtvény.

Hogyan írhatunk le tízet három egyenlő számjeggyel zérók nélkül?

Megfejtési határidő: 1907 május 26.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

*

Lapunk 16. számában közölt fejtörök helyes megfejtése:

Képtalány: «A türelem a remény művészete». — Szótalány: «Káin». — Verslalány: «Hétfo».

*

Helyesen megfejtették: Bátor József örs. Györgyszentmárton, Vigh Mihály örs. Nagytapolcsev, Kovács János örs. Felhár-csurgó, Kajtar Péter pr. cs. ez. örs. Soroksár, Ábelfalvai örs, Bogi J. örsvezető, Bán János esendőr, Mészáros Irénke Marton-vásár, Dén J. és Szabó J. II. ez. örsvezetők Predeál-telep, Raffai örm. Kiskunlachháza.

*

A kisorsolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet Raffai esendőr őrmesternek Kiskunlachháza alküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Jelvényes kitüntetés.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi ápr. hó 19-én Prágában kelt legfelsőbb elhatározásával:

Czifra János, II. sz. csendőrkerületbeli őrsvezető czimzetes őrmesternek, egy ember életének a tűzhaláltól saját élete veszélyeztetésével való megmentéseért, a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Pataki András őrmester és Horváth Ferencz cz. őrmester, előbbi a szobi, utóbbi a nagymarosi őrskörletben az 1906. év végével nagymérvben garázdálkodott orrvadászok kézrekerítése körül kifejtett kiválóan buzgó és odaadó tevékenységükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Szalai József csendőr cz. őrsvezető és Bonkucz János csendőr, a nagymarosi-, Nyuli István és Fuszta János csendőrök pedig a szobi őrskörletben az 1906. év végén nagymérvben garázdálkodott orrvadászok kézrekerítése körül kifejtett kiválóan buzgó és odaadó tevékenységükért.

Jutalmazás.

A m. kir. belügyminiszter az 1907. évi április hó 1-én kelt 33743/v—b. számú rendeletével Gergely János V. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezetőt 50 kor. pénzbeli jutalomban részesítette.

Elöléptettek:

Borik József V. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester, őrsvezető czimzetes őrmesterré, továbbá

Menyhárt István, Csevik Mihály, Baronics József, Fenyvesi Mihály, Placner Izidor, Csohay Géza, Mécsáros Gyula, Halka István, Laki István, Szalai Mihály, Mente József, Mihály János, Pognár Izidor, Imre Zsigmond, Csölle Péter, Fekete Lajos, Simon János, Magasházy György és Simánszky Ádám V. sz. csendőrkerületbeli csendőr czimzetes őrsvezetők, őrsvezetőkké, végül

az öt évi tényleges szolgálat befejezése után:

Fenyő Gábor, Halmágyi Dávid, Kozsokár János, Ferencz Lőrincz, Istvánfi András, Bálint Dénes, Lázár

Dénes és József, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőrök, csendőr czimzetes őrsvezetőkké.

Törzsermesteri vizsga.

A VII. sz. csendőrkerület állományában, a törzsermesteri tanfolyam hallgatása után, Imecs Márton cz. őrmester, Gyurka János és Galicza József őrsvezetők, a törzsermesteri vizsgát, április hó 20-án, (a két előbbi "jeles", az utóbbi pedig "jó" eredménnyel) letették.

Járőrvezetői jelvényenyl elláttattak:

Kovács Ferencz, Jánosi Dénes, Fábán Sámuel, Orbán Sámuel, Kovács Sándor II., Mátyás Ignác, Koncz Albert, Turóczi József és Muntán György, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőrök.

Házasságra léptek:

Kirchner Ede, IV. sz. csendőrkerületbeli őrsvezető Lomniczer Helénnel 1907. évi április hó 9-én Bártfán és

Horváth Vincze, VII. sz. csendőrkerületbeli cz. őrmester Gegő Annával, 1907. évi április hó 27-én Csiktapolezán.

Névváltoztatás.

A m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 22-én kelt 18161/V. b. sz. engedélyével, Ottenwald Antal III. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét "Erdős"-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 21-én kelt 30246/VI-a. sz. engedélyével, Henerári Sebestyén, III. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét "Heresi"-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 26-án kelt 20845/V-a. sz. engedélyével, Bunderla György, IV. sz. csendőrkerületbeli próbacsendőrként vezetéknévét "Berényi"-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 20-án kelt 1816/V-b. sz. engedélyével, Moldován József, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét "Bányai"-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 20-án kelt 16578/V-a. sz. engedélyével Zuckerberger Mihály, VII. sz. csendőrkerületbeli cz. őrsvezető vezetéknévét "Szilágyi"-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 26-án kelt 20748/V-a. szám alatt kelt engedélye alapján Pécára András őrmester, vezetéknévét "Pataki"-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi április hó 8-án kelt 29549/VI-a. szám alatt kelt engedélyével, Róka Márk V. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét "Rákóczi"-ra változtatta.

Körrendelet.

3833/eln. sz. A magyarországi törvényhatósági szolgálatba átlépő magyar királyi honvéd és magyar királyi csendőr igazolványos altisztek részére, polgári nyugdíjuk mellé, katonai kegydíjnak legfelsőbb helyen való kieszközölése abban az esetben, ha katonai szolgálati idejük a polgári nyugdíjki szabásnál nem számíttatnak be.

Ő császári és apostoli királyi Felseje 1907. évi április hó 6-án kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben *főhatalmazni* méltóztatott a honvédelmi minisztert: hogy esetről-esetre előterjesztést tessen arra nézve, hogy azon igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott magyar királyi honvéd altisztek és magyar királyi csendőrök részére, a kik a tényleges katonai szolgálatból közvetlenül léptek, illetve lépnek át valamely magyarországi törvényhatósági szolgálatba, ezen polgári szolgálatuk alatt bekövetkező nyugdíjaztatásuk alkalmával, polgári nyugdíjuk mellé, katonai szolgálati idejük után számított katonai nyugdíj mérvének megfelelő katonai kegydíj engedélyeztessék azon esetben, ha katonai szolgálatban eltöltött szolgálati idejük a törvényhatósági nyugdíjki szabásnál nem vétetnek számításba.

Az ilyen viszonyba jutó honvéd altisztek és csendőrök tehát erre vonatkozó katonai kegydíjkérvényeiket azonnal alkalmammal terjesztsek a honvédelmi miniszter elé, a midőn a törvényhatósági szolgálatban nyugdíjaztatnak.

Ezen kérvényekhez csatolandók:

a) az arról szóló hivatalos bizonyítvány, hogy a törvényhatósági szolgálatba való átlépés a tényleges ka-

tonai szolgálatból, — és pedig melyik csapattesttől (intézettől) vagy csendőrpáncsnokságtól, — közvetlenül történt és

b) az arról szóló hatósági igazolás, hogy a polgári nyugdíjki szabásnál a katonai szolgálatban eltöltött idő nem lett beszámítva.

Kelt Budapesten, 1907. évi április hó 20-án.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Körrendelet.

3938/eln. sz. Ő császári és apostoli királyi Felseje f. évi április hó 9-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával *megengedni* méltóztatott, hogy a debreczeni VIII. csendőrkerület, továbbá 4 szárny- és 8 szakasz, valamint minden csendőrkerület törzsszékhelyén, összesen tehát 8 pót szárny-parancsnokság felállítására, végül a honvédelmi miniszterium 16. osztályának létszámában egy csendőrfőhadnagyi hely beszüntetése mellett, egy őrnagyi hely rendszerezése folytán, a magy. kir. csendőrség tisztii állománya f. évi május hó 1-ével: 1 ezredes, 1 alezredes, 2 őrnagy, 9 I. oszt. és 3 II. oszt. századossal, 5 főhadnagyi, 4 hadnaggyal, továbbá 1 I. oszt. százados számvivő és 1 főhadnagyi számvivővel szaporíttassék, minnek következtében a m. kir. csendőrségnél jelenleg rendszeresített tisztii állományáról szerkesztett «Kimutatás»-t ezzel közlésteszem.

Kelt Budapesten, 1907. évi április hó 15-én.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Kimutatás

a m. kir. csendőrség rendszeresített tisztii állományáról.

És pedig	S z á m a a						Tábornokok		Törzstisztek			Főtisztek			Számvivők				
	pótszárný	szárný	szakasz	tisztii külön- ménynek	pótló-keretnek	felzáró-lási anyag- raktárnak	altábornagy	vezérőrnagy	ezredes	alezredes	őrnagy	százados		százados	főhadnagy	hadnagy	Számtanácsosok		
												I.	II.					I.	II.
A m. kir. csendőrségi fel- ügyelőség	.	.	.	.	.	.	1	1	.	.	.	1	.	.	.	.	.		
A m. kir. honvédelmi minis- terium 16. osztályában	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	1	3	.	.	.	.	.		
A m. kir. belügyminiszterium III. b. osztályában	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	1	.	.	.	.	1		
I. sz. m. kir. csendőrker. parancsnokságnál	1	6	13	.	.	.	.	.	1	1	1	7	15	1	1	.	.		
II. "	1	6	16	.	.	.	.	.	1	1	1	7	18	1	1	.	.		
III. "	1	7	15	1	1	.	.	.	1	1	1	10	18	1	2	.	.		
IV. "	1	7	18	.	.	.	.	.	1	1	1	8	20	1	1	.	.		
V. "	1	6	17	.	.	.	.	.	1	1	1	7	19	1	1	.	.		
VI. "	1	8	18	.	.	.	.	.	1	1	1	9	20	1	1	.	.		
VII. "	1	5	13	.	.	.	.	.	1	1	1	6	15	1	1	.	.		
VIII. "	1	6	16	.	.	.	.	.	1	1	1	7	18	1	1	.	.		
Felzáró-lási anyagrak- tárnál	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1		
Összesen	8	51	126	1	1	1	1	1	10	8	9	66	143	8	10	2	2		

PÁLYÁZATOK.

Egy irnoki állás az ógyallai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Szabályszerű lakpénz esetleg természetbeni lakás. Magyar nyelv szóban és írásban. Előzetesen valamely bíróságnál eltöltött hat havi próbaszolgálat. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a komáromi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 22-ig.

Egy hivatalsszolgái állás a kiskvárdai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a nyiregyházi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 23-ig.

Egy hivatalsszolgái állás a zólyomi m. kir. dohányárutraktárnál. Fizetés 600 korona. Természetbeni lakás esetleg megfelelő lakpénz. Ruhailletmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a beszercezbányai kir. pénzügyigazgatósághoz 1907 május 25-ig.

Egy kataszteri irattárt kezelő irodatisztai állás a m. kir. pénzügyminisiteriumban. Fizetés pótlékkal 1400

korona. Lakpénz 600 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Földműveliskola elvégzése és egy évi gazdasági gyakorlat előnyt nyújt. Négy középiskolai osztály. Kérvények a m. kir. pénzügyminisiterhez 1907. évi május hó 31-ig.

Egy irnoki állás az oraviczabányai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Román nyelv. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a fehértemplomi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 25-ig.

Egy hivatalsszolgái állás a zilahi kir. járásbírósnál. Fizetés 600 korona. Lakpénz 180 korona. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a zilahi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 25-ig.

Egy közrendőri állás Pozsony városnál. Napidíj 2 korona 30 fillér. Lakpénz ha nőtlen 100 korona, ha nős 60 korona. Természetbeni ruházat. Magyar nyelv szóban és írásban. Német és tót nyelv. Félévi próbaidő. Kérvények Pozsony város rendőrkapitányi hivatalához 1907. évi május hó 31-ig.

A magyar királyi államvasutak nyári menetrendje.

A vonatok indulása Budapest keleti p.u.-ról.
Érvényes 1907 május hó 1-től.

vonat- szám	óra	perc	Délelőtt		vonat- szám	óra	perc	Délután	
			hová	honnan				hová	honnan
316 ³⁾	6 05	szv.	Hatvan	18 12 05 szv.	Bicske	18 12 05 szv.	Bicske	18 12 05 szv.	Bicske
28	6 15	"	(Nagy-Kanizsa, Triest)	010 12 20	"	010 12 20	"	Arad, Tóvis	"
1502	7 00	gyv.	Kassa, Csorba	8 12 30	"	8 12 30	"	Szombathely, Wien	"
906	7 00	gyv.	Újvidék, Zimony	310 12 35	"	310 12 35	"	Hatvan, Szerencs	"
302	7 15	"	Rutka	320 1 30	"	320 1 30	"	Gödöllő	"
908	7 15	szv.	Belgrad, Bród	1304 1 50	gyv.	1304 1 50	gyv.	(Fehérgy., Graz, Gyulafehérvár,	"
604	7 35	gyv.	Nagyseben, Kolozsvár, Tóvis, Maramarossziget	912 2 00	gyv.	912 2 00	gyv.	Nagy-Kanizsa, Szabadka, Borsnabod	"
1302	7 40	"	Fehérgy., Graz, Triest	404 2 10	"	404 2 10	"	Wien, Páris, Bicske	"
10	7 55	szv.	Wien, Graz, Sopron	20 2 25	"	20 2 25	"	Hatvan	"
402	7 40	"	Kassa, Lemberg, Maramarossziget	504 2 35	gyv.	504 2 35	gyv.	Kolozsvár, Tóvis, (Szatmár-Németi)	"
318	7 45	"	Gödöllő	510 2 40	szv.	510 2 40	szv.	Szolnok	"
1002	7 50	gyv.	Zágráb, Fiume, Torino, Róma, Pécs, Vinkovce	326 2 50	"	326 2 50	"	Gödöllő	"
600	8 00	szv.	Arad, Brassó	1902 3 00	gyv.	1902 3 00	gyv.	(Pécs, Ecsk, Borsnabod, Zágráb)	"
1008	8 10	"	Kassa, Csorba	310 3 20	"	310 3 20	"	(Borsnabod, Belgrad, Konstantinápoly)	"
1006	8 20	"	Zágráb, Fiume, Pécs, Bród	1022 3 25	gyv.	1022 3 25	gyv.	Rutka, Berlin	"
408	8 35	"	Munkács, Maramarossziget	22 4 20	szv.	22 4 20	szv.	Bicske, Sz.-lehelvár	"
506	9 00	gyv.	Kolozsvár, Brassó, Maramarossziget, Stanislaw	6 5 10	gyv.	6 5 10	gyv.	Győr, Sopron	"
306	9 20	"	Rutka, Berlin	508 5 45	"	508 5 45	"	Rutka, Berlin	"
2	9 30	"	Wien, Graz, Sopron	314 6 25	"	314 6 25	"	Hatvan	"
944	11 15	(szv.)	Kiskőrös	914 6 50	"	914 6 50	"	Kiskőrös	"

¹⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

²⁾ Május havában csak Brassóig közlekedik.

³⁾ Június 14-től szeptember 14-ig közlekedik.

⁴⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

A vonatok indulása
Budapest-Józsefvárosról.

Délután.	
330 ⁴⁾	7 00 szv. / Pécel

A vonatok érkezése Budapest keleti p. u.-ra.
Érvényes 1907 május hó 1-től.

vonat- szám	óra	perc	Délelőtt		vonat- szám	óra	perc	Délután	
			honnan	hová				honnan	hová
645	5 00	(szv.)	(Máriaradna, Arad, Nagyvárad, Debrecen)	319 12 10 szv.	Gödöllő	319 12 10 szv.	Gödöllő	319 12 10 szv.	Gödöllő
327	5 20	szv.	Berlin, Rutka	301 12 40	gyv.	301 12 40	gyv.	(Tóvis, Arad, Püspökladány)	"
1707	5 45	szv.	Stanislaw, Maramarossziget	7 12 45 szv.	Szombathely	7 12 45 szv.	Szombathely	7 12 45 szv.	Szombathely
909	5 50	"	Belgrad, Borsnabod	903 1 00	gyv.	903 1 00	gyv.	(Konstantinápoly, Belgrad, Bród)	"
607	6 10	"	Brassó, Arad	603 2 10	"	603 2 10	"	(Bukarest, Bród)	"
17	6 15	"	Bicske, Gyékényes	1901 1 30	"	1901 1 30	"	Tóvis, Kolozsvár	"
405	6 45	"	Maramarossziget	503 1 45	"	503 1 45	"	(Szatmár-Németi, Lodon, Páris, Wien)	"
1505 ¹⁾	6 50	szv.	Wien, Triest	317 1 45	"	317 1 45	"	Lehel, g. Kassa	"
317	7 10	"	Csorbá, Kassa	101 1 50	"	101 1 50	"	Graz, Fehérgy.	"
913	7 10	"	Kiskőrös	101 2 10	szv.	101 2 10	szv.	Hatvan, Szerencs	"
1307	7 25	"	Brassó, Kolozsvár	313 3 10	szv.	313 3 10	szv.	Bicske	"
309	7 35	"	Graz, Fehérgy.	14 4 15	"	14 4 15	"	Gödöllő	"
1911	7 40	"	Pécs, Bród, Ecsk	321 5 40	"	321 5 40	"	(Brassó, Kolozsvár, Stanislaw)	"
601	7 50	gyv.	Belgrad, Borsnabod, Triest	505 6 10	"	505 6 10	"	Maramarossziget	"
1005	8 05	szv.	(Fiume, Zágráb, Pécs)	907 6 35	"	907 6 35	"	Belgrad, Bród	"
1509	8 15	"	Csorbá, Kassa	305 7 05	"	305 7 05	"	(Berlin, Rutka, Szerencs)	"
311	8 30	"	Szolnok	3 7 10	gyv.	3 7 10	gyv.	Wien, Graz	"
1003	9 05	gyv.	(Torino, Róma, Fiume, Zágráb)	605 7 20	szv.	605 7 20	szv.	Brassó, Arad	"
13	9 20	"	Győr, Szekes-teleház	325 7 51	"	325 7 51	"	Gödöllő	"
307	9 45	"	Berlin, Rutka	1007 8 00	"	1007 8 00	"	(Fiume, Zágráb, Bród, Pécs)	"
911	10 15	szv.	Szabadka	407 8 10	"	407 8 10	"	Munkács	"
27	10 35	"	(Triest, Nagy-Kanizsa)	1507 8 50	"	1507 8 50	"	(Maramarossziget, Bicske)	"

¹⁾ Június 16-tól szeptember 16-ig közlekedik.

²⁾ Május havában csak Brassóig közlekedik.

³⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

⁴⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

A vonatok érkezése
Budapest-Józsefvárosra.

329 ⁴⁾	6 00 szv. / Pécel
-------------------	-------------------